

När stadens lampor brunnit ut

Nomy

vägen är ej trampad framför mig
jag är ett manus som ska skrivas utav dig
regnet faller hårt emot min bil
jag låter natten ta mig hem mil efter mil

vem kommer jag va, om inte du är du och vill som jag
då finns det ingen kvar som jag vill ha

Staden som jag glömt finns ännu kvar
jag kom tillbaks en sista gång för att få svar
gatorna dom skriker hat ännu
mitt enda hopp som jag kan finna här är du

När stadens lampor brunnit ut
När ingen finns att hindra mig
När stadens lögner tagit slut
Då står jag ensam kvar för dig, då ser du mig

i Mörkret lyser minnen där jag går
Allt är som förr och infekterat som ett sår
långsamt faller jag tillbaks igen
Fast i ett ljus där du och jag är sanningen